

arbejde, og at Importørerne af forskellige Kvaliteter af Sukker ikke fremtidig ville kunne indføre dem. Som gammel Købmand kan jeg ikke undlade at gøre opmærksom paa dette. Jeg skal for Raffinaderiets Vedkommende sige, at jeg finder, det er noget haardt at gaa det saaledes paa Livet, at det ikke fremtidig kan virke, ikke alene fordi det er 100 Aar gammelt, men fordi det er mig bekendt, at en hel Del Folk, der ere Ikke-Kapitalister, og som skulle leve af en knap Indtægt, have haft en saadan derigennem. Skal den forsvinde, vil den blive savnet i mange Hjem. Raffinaderiet er bygget paa Andele, og disse Andele ere stadig udstykkede til mange mindre bemidlede, af hvem de benyttes til ren Rentenydelse. Jeg kan imidlertid forstaa, at et saadant Hensyn vil man fra den Side, som det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds repræsenterer, se bort fra. Naar det ærede Medlem udtaler, at jeg har ønsket at sætte Importørerne i Højsædet, vil jeg sige, at en saadan Formastelighed kunde ikke falde mig ind. Højsædet er en Gang indtaget og indtaget med Rette, det erkender jeg, men jeg ønsker, at de, som for Tiden ere i Besiddelse af det, i alt Fald leve en ganske lille Plads ved Siden af, jeg ønsker ikke, at det skal indtages paa en saadan Maade, at alle andre ere udelukkede.

Men hvorum al Ting er, saa er det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds enig med mig i, at det er et mindre heldigt Øjeblik, man er kommet til denne store Reform. Dersom denne Enighed giver sig Udslag i Handling, saa er jo al Strid borte, saa afvente vi en Tid, som er mere naturlig for Gennemførelsen af en Sukkerlov, end den nuværende.

De Udtalelser, der faldt fra det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdorpf), tiltalte mig, fordi det ærede Medlem sagde: Ja, man ønsker en Nedgang i Tolden paa Forbrugsartikler, og vi maa da ogsaa tage vor Del, vort Smæk deraf; vi forlange kun, at Forholdene ordnes saaledes, at der kan blive en passende Beskyttelse for Industrien. Dette billiger jeg fuldstændigt, det vilde være en stor Urigtighed at gaa bort fra en Beskyttelse for den danske Sukkerindustri. Jeg erkender det overordentlig store Gode, som denne Industri har medført ikke alene for Landet, men ogsaa for Byerne. Forholdene ere netop gennem den blevne ganske anderledes, end de vare for 20 Aar siden. En velstaaende Landbostand kommer indirekte Byerne til gode, og hvad der er af meget

væsentlig Betydning, er, at Forholdet mellem Handelsstanden og denne Landbostand er bygget paa et langt solidere Fundament, end det var før den nævnte Industris Opkomst. Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (H. P. Pedersen) udtalte forgangen Dag, at han fandt det foreliggende Toldlovsforslag godt, fordi det gik i mere frihandelsvenlig Retning uden at gaa Beskyttelsen for nær. Hvorvidt det ærede Medlem kan begrunde det sidste, ved jeg ikke. I samme Aandedrag udtalte han imidlertid sin Ængstelse for den Fare, der truede Sukkerindustrien. Jeg vil haabe, at denne Ængstelse ikke maa faa Betydning for ham eller hans Meningsfæller blandt Roedyrkerne ovre paa Øerne, men jeg vil paa den anden Side sige, at naar det ærede Medlem føler en saadan Ængstelse for sine Interesser, vil han kunne forstaa, at Haandværk og Industri ogsaa føle Ængstelse ved en Lov, som gaar i frihandlerisk Retning. Jeg mener derfor, man kan sige med det gamle Ord: Hvad du vil, at andre skulle gøre mod dig, skal du ogsaa gøre mod andre.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) synes fremdeles ikke at have nogen videre Interesse for de Andragender, som ere indkomne med Hensyn til Kartoffelavlens, og det undrer mig i Grunden, særlig for saa vidt angaar det Andragende, som er kommet fra 502 Kartoffeldyrkere. Det ærede Medlem har jo udtalt sig om Landbrugstolden. Han sagde bl. a. forgangen Dag: der er i Almindelighed ingen Landbrugstold, men jeg maa dog indrømme, at der findes en lille Told paa Humle, Ost og Cikorierødder. Nu siger det ærede Medlem, at Tolden paa Cikorierødder er ikke nogen Landbrugstold, men snarere en Industritold. Deraf tør jeg slutte, at det ærede Medlem ogsaa vil sige, at Tolden paa Kartoffelmel ikke er nogen Beskyttelse for Landbruget, men en Beskyttelse for Industrien. Jeg tror dog ikke, man skal holde alt for fast ved en saadan Doktrin. Jeg vil tillade mig at spørge: hvad Forskel er der paa en Beskyttelse for Cikorierødder, enten det saa er Landbrugsbeskyttelse eller Industribeskyttelse, og paa en Beskyttelse for Kartoffelmel? Jeg skulde dog mene, at det Produkt, som laves af Kartofflerne, har fuldt saa stor Ret som den Cikorie, der skal bruges som Tilsætning til Kaffe. Nej, for mig staar det saaledes, at enhver Beskyttelse, som er til Fremme — nu skal jeg slet ikke røre ved Landbruget, det er aldeles unødvendigt —, men til Fremme